

- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że SSP dokonał zamiany względów uzasadniających. Wnoszący odwołanie podnosi, iż po pierwsze względów budżetowe uzasadniające ogólne przepisy wykonawcze pojawiły się dopiero podczas rozprawy i po drugie uzasadnienie to różni się od uzasadnienia, o które zostało oparte oddalenie jego zażalenia (ponadto uzasadnienie to zostało uznane przez SSP za nieodpowiednie). Zgodnie z orzecznictwem nie jest zadaniem SSP przedstawienie uzasadnienia w razie jego ewentualnego braku tudzież uzupełnienie uzasadnienia przedstawionego przez Komisję poprzez dodanie elementów, które nie wynikają z zaskarżonej decyzji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie polegającego na tym, że Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił zarzut odnoszący się do zasady równego traktowania z tego względu, iż wnoszący odwołanie nie wykazał, że miała miejsce nieuzasadniona różnica w traktowaniu. Tymczasem wnoszący odwołanie wykazał, że rozpatrywana różnica w traktowaniu nie była uzasadniona wprowadzeniem EURO, co było pierwotnym uzasadnieniem, w oparciu o które zażalenie zostało oddalone.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2011 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji

(Sprawa T-340/11)

(2011/C 282/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie Networks (Lyon, Francja) i NRJ Global (Paryż, Francja) (przedstawiciele: B. Geneste i C. Vannini, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności Unii Europejskiej z tytułu:
 - niezgodności z prawem decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 1997 r. w sprawie pomocy państwa nr 679/97,
 - beczynności Komisji po stwierdzeniu tej niezgodności z prawem, udokumentowanym w piśmie skierowanym do władz francuskich w dniu 8 maja 2003 r.;
- zobowiązanie Komisji Europejskiej do naprawy w całości szkody poniesionej przez skarżące w wyniku zawinień wskazanych w skardze, która to szkoda obejmuje:
 - kwotę opłaty uiszczanej za okres od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 31 grudnia 2000 r.,

— honoraria należne z tytułu wszczęcia postępowania spornego w celu uzyskania zwrotu opłaty uiszczanej za okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.,

— honoraria należne z tytułu niniejszego postępowania spornego;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący zawinienia popełnionego w wyniku niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 10 listopada 1997 r. Komisja, badając program pomocy dla radiofonii w 1997 r., uznała go za zgodny z zasadami Traktatu, nie zbadawszy sposobu finansowania tego programu pomocy, pomimo że zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości zobowiązana była to uczynić, gdyż finansowanie stanowiło integralną część odnośnego programu pomocy. Wydana przez Komisję decyzja jest zatem niezgodna z prawem i stanowi zawinienie powodujące powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji wynikającego z zaniedbania przez Komisję w 2003 r. naprawienia niekorzystnych skutków jej decyzji z 1997 r. Komisja stwierdziła niezgodność z prawem swojej decyzji z dnia 10 listopada 2003 r. najpóźniej w dniu 8 maja 2003 r., kiedy skierowała do władz francuskich pismo z informacją, że sposoby finansowania programu pomocy dla radiofonii, poprzednio zatwierdzone decyzją z dnia 10 listopada 1997 r., są niezgodne z zasadami Traktatu. Komisja nie przedsięwzięła jednak żadnych środków, aby zaradzić stwierdzonej niezgodności z prawem. Na tej podstawie skarżące uważają, że zaniedbanie przez Komisję naprawienia niekorzystnych skutków niezgodnej z prawem decyzji wydanej przez nią w 1997 r. narusza zasadę dobrej administracji, będącą ogólną zasadą prawa Unii Europejskiej, a wobec tego powoduje powstanie odpowiedzialności Unii.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Makhlof przeciwko Radzie

(Sprawa T-359/11)

(2011/C 282/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hafez Makhlof (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci P. Grollet i G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w części dotyczącej skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w części dotyczącej skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2011/302/WPZiB, którą załącznik do decyzji 2011/273/WPZiB został zastąpiony tekstem znajdującym się w załączniku do decyzji z dnia 23 maja — w części dotyczącej skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do rzetelnego procesu. Strona skarżąca podnosi, że jej prawa do obrony zostały naruszone, ponieważ nałożono na nią sporne sankcje, mimo iż nie została uprzednio wysłuchana, nie miała możliwości obrony ani nie zapoznała się z dowodami, na podstawie których środki te zostały przyjęte.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit pierwszy TFUE. Strona skarżąca zarzuca Radzie, że zarządziła wobec niej środki ograniczające, nie podając jej powodów w celu umożliwienia jej przedstawienia obrony. Strona skarżąca zarzuca stronie pozwanej, że zadowolili się ogólnym i stereotypowym sformułowaniem, nie wskazując dokładnie okoliczności faktycznych i prawnych, od których zależy zgodne z prawem uzasadnienie decyzji i ustaleń, które doprowadziły do jej wydania.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia gwarancji związanych z prawem do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że nie tylko nie przedstawiła w sposób użyteczny swojego stanowiska Radzie, ale także, wobec braku wskazania w zaskarżonej decyzji jakichkolwiek szczegółowych i konkretnych powodów ją uzasadniających, nie jest w stanie wykorzystać swej skargi przed Sądem.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim środki ograniczające, a dokładniej zamro-

zenie funduszy stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej do swobodnego dysponowania swoim mieniem.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do życia prywatnego, w zakresie w jakim środki polegające na zamrożeniu funduszy i ograniczeniu swobody poruszania się stanowią również naruszenie w sposób nieproporcjonalny prawa podstawowego strony skarżącej

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2011 r. — Arla Foods przeciwko OHIM — Artax (Lactofree)

(Sprawa T-364/11)

(2011/C 282/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arla Foods AMBA (Viby J, Dania) (przedstawiciel: adwokat J. Hansen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Austria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1357/2009-2 oraz unieważnienie prawa do znaku towarowego zarejestrowanego jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 4647533 dla towarów z klas 5, 29, 30 i 32 zgodnie z decyzją Wydziału Unieważnień z dnia 11 września 2009 r.; oraz
- obciążenie strony pozwanej oraz Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień, Izbą Odwoławczą oraz Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „Lactofree” dla towarów z klas 5, 29, 30, i 32 — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 4647533

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG